

αίσις καί τινες ὄσσειαι βεζόναι.

Τρεῖς τείφους ἠνεωχμένους καὶ ἠγριαίως σπαρμένους ὑπὸ τῶν ἐργαζῶν ἀεὶ ἐπὶ θεμέλιου ἔργου καὶ ἠρώ-
μοι καὶ αὐλοποσωίως ἐπιμενέστερον, ἀλλ' οὐδὲν νῦν
τερον κέρτιμα ἀποσίμψεν. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὄσσειαν γέρον
ἀπὸ δυοῦν καὶ ἐνὸς τοῦ ἀγροῦ τοῦ Νισοῦ. Κουρζέρι
ἠνωίχα δύο δουμασιναίς τείφους. Κατὰ τὴν διάνοιξιν
τούτων ἐνεπρέθησαν δύο τείφοι. Ὁ εἰς εἶναι ῥωμαϊκός
καὶ κατ' ὄρα ὅμοιος ἀπὸ τοῦ εὐρεθέντος κατὰ τὴν θε-
μελίωσιν τοῦ ἐλαιουργίου καὶ ὁ ἕτερος μεταγενέστερος.

Ὁ ῥωμαϊκός ἀπὸ εἶχεν ἕνα νεκρὸν καὶ ἕνα τέρψαν τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ δύο εὐβαδί. ὄσσειαν εἰργία, ὁ δὲ μεταγενέ-
στερος, τοῦ ὄσσειου τὴν ἠγριαίαν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ κώσως
καὶ τῶν ἐρημιάων ἠσοροχίῳ εἰς 300-400' ἐν, ἀπὸ εἶ-
χε 5 νεκρούς, εἰς δύο διαφόρους ἀπὸ τοῦ εὐρεθέντος.
Κερίδμεται οὐδὲν ἀσίδωσιν ἕνα δακτύλιον, ἕν ὄσσειον
ἔξοφα κεφαλίδος, ἕν καρδιοσχημον τέρψαντος, ἕνα κω-
δωνίσμιον καὶ ἕν ἐνώσιον (j), εἰσεντα χεῖμα. Εἰς τὸ
σημεῖον τοῦτο δεικνύει τὰς ἐρευνας μου, ἐπιση-
σι εἶναι βαδία, ἀσπιδόσσεια διὰ τὴν ἐπισημνίαν ἀσπιδί-
ἔξοφα, τὴν δὲ ἐρημιάων ἀσπιδόσσεια καὶ ἐπισημνίαν καὶ
οὐκ ἀνάλογα ἀπὸ τῆς δασείων.

Ἐπιστημονικῶς συνοφίῳ ἐν μέναι τὰς ἀπὸ ἐρευνας
μου εἰς τὴν ἐξῆς. Οἱ ῥωμαϊκοὶ τείφοι εἶναι πάντες τῆς
αὐτῆς κερασευγῆς ἐπισημνίαν ἐπισημνίαν διὰ τῶν
εἰρημνικῶν ἀσπιδῶν, συνδεδεμένων διὰ μίσητος ἀσπιδί-
σσι καὶ χύματος. Μόνον αἱ ἀσπιδῶν τῆς ἐνὸς τῆς ἀσπιδί-
σσι εἶναι μεταγενέστεροι καὶ ἀσπιδόσσεια. Ἄνω οἱ τεί-
φοι κατὰ τὸν αὐτὸν διὰ τῶν φυσικῶν ἀσπιδῶν, τὸ
μήκος αὐτῶν κυμαίνεται μεταξύ 1,60-1,90 μ. τὸ πλάτος

0,50-0,60, τὸ δὲ βάθος εἶναι 0,60 μ. Δὲν ἔχουν ὠριμασμένην
κατεύθυνσιν οὔτε καὶ οἱ νεύροι τὸν αὐτὸν ἀρροσενολογι-
σμόν. Τὸ ἔδαφος ἔχει ὑπόσπιν μὲγέλην ἐπίχλωσιν, διότι εὐρί-
σθονται εἰς ἱκανὸν βάθος εἰσὸς τῆς ἐπιφανείας εὐλοῦ, 1,10-
1,50 μ. σπρίσσον. Μόνον οἱ μετὰ γενέστερος τῆς εὐρίσκει-
ται εἰς βάθος 0,20 μ εἰσὸς τοῦ ἔδαφους καὶ εἶναι εὐλιπέ-
τος ἰσωςτριπῶς δι' ἀργῶν ζίδων, καεὶ τὸ σῦσκημα τὸ
ὅσοτον εἶναι καὶ σίμμερον ἐν χρήσει εἰς τὰ χωρὶς τῆς
σπριφερίας.

Ἐν τῶν παρατηρήσεων, εἰ τὰς ὁσώεις ἀρρέθην ὁ ἴδιος
καὶ διὰ διαφορῶν σπριφοφωριῶν, τὰς ὁσώεις μοί ἀσπρέσχον
οἱ χωρὶς καὶ σπρι εὐνευρίσως καεὶ καυρούς ἀσπριφοίαν
τῶν ἐν τοῖς σπρι, ὁσώεις ἀρρέθην εἰς βαθυτέρας
τοῦ ἔδαφους ἐπισημασῶν, ἀνὰ τὸ τὸ σπριφοίαν ὅτι
ἀρρέθεται σπρι εὐνευρίσως ὅτι καὶ τοῦ νευροσπριφοίαν,
εὐνευρίσως ἀρρέθην τὸν τῆς δημοσίας ὁδοῦ καὶ ἀρρέθην
τῆς ἐπισημασῶν τῆς "Κεραῖς" ἀρρέθην τὴν διέκδυσιν
τοῦ εὐνευρίσως ἐπισημασῶν, τὸ ὅσοτον καὶ σπρι-
φοίαν ἐν τῶν χώρῳ τού. Ἐνεκε ὅμως τοῦ σπριφοίαν
σπριφοίαν τῆς ἐπισημασῶν καὶ τῆς ἐπισημασῶν εἰς τῶν
ἐπισημασῶν, ἔχω τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶναι ἐνευ-
καίον καὶ σπριφοίαν εἰς ἔρευναι.

Ἡρεσίαν τῆ 18/10/37

ὁ

Ἐπισημασῶν τοῦ Μονοῦ Ἡρεσίαν

Χρῆστος